14/01/2019

Η τελευταία συνέντευξη του Σ. Καργάκου για τα εθνικά ζητήματα

/ Επικαιρότητα

Εκοιμήθη σήμερα το πρωί ο σπουδαίος φιλόλογος και ιστορικός του Ελληνισμού και της Ορθοδοξίας Σάραντος Καργάκος νικημένος από την επάρατη νόσο. Μια από τις πολύ σημαντικές συνεντεύξεις του, είχε δώσει στην δημοσιογράφο Μαρία Γιαχνάκη την οποία αναδημοσιεύουμε παρακάτω.

Ακολουθεί το βιογραφικό του αείμνηστου πλέον Σάραντου Καργάκου.

Ὁ ἱστορικός, φιλόλογος καί δοκιμιογράφος κ. Σαράντος Ἰ. Καργάκος, γεννήθηκε τό 1937 στό Γύθειο Λακωνίας. Στή διάρκεια τοῦ Ἐμφυλίου ἐγκαταστάθηκε στήν Ἀθήνα. Σπούδασε, ἐργαζόμενος ἀπό μαθητής, Κλασσική Φιλολογία στό Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν, ὅπου εἶχε τρίτος εἰσαχθεῖ χωρίς νά τοῦ δοθεῖ ὑποτροφία. Πρωταγωνίστησε στό φοιτητικό κίνημα τῶν ἐτῶν 1961-1963 καί ὑπῆρξε εἰσηγητής τοῦ 15% γιά τήν παιδεία. Ἐργάστηκε ἐπί 35 ἔτη στά μεγαλύτερα ἰδιωτικά ἐκπαιδευτήρια τῶν Ἀθηνῶν καί στούς μεγαλύτερους φροντιστηριακούς ὀργανισμούς, στούς ὁποίους πάντα ἦταν ἱδρυτικό μέλος («Ἡράκλειτος», «Ἀριστοτέλης»).
Στίς 19 Μαρτίου 1969 παραιτήθηκε ἀπό τήν ἰδιωτική ἐκπαίδευση (Λύκειο Μπαρμπίκα), ἀρνούμενος νά εκφωνήσει τόν «προκατασκευασμένο» λόγο γιά τήν Ἐθνική Ἐπέτειο. Δύο φορές τό στρατιωτικό καθεστώς ἔβαλε λουκέτο στόν

φροντιστηριακό ὀργανισμό στόν ὁποῖο ἦταν ἱδρυτικό μέλος («Ἡράκλειτος»). Ἐπανῆλθε γιά μερικά χρόνια στήν ἰδιωτική ἐκπαίδευση (Σχολή «Ζηρίδη»), χωρίς νά ζητήσει «ἀναγνώριση» γιά τά ἔτη τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπουσίας του, ἀλλά καί πάλι παραιτήθηκε λόγῳ τῆς κατιούσας πορείας πού ἔλαβε ἡ ἑλληνική παιδεία μετά τή μεταπολίτευση. Πρόλο πού τό στρατιωτικό καθεστώς τοῦ εἶχε ἀρνηθεῖ ἔκδοση διαβατηρίου, ὁ κ. Σ. Ἰ. Καργάκος δέν ἐδίστασε μετά τό 1991 νά διδάξει στή Σχολή Πολέμου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ναυτικοῦ, στή Σχολή Ἐθνικής Ἀμύνης (ΣΕΘΑ) καί στή Διακλαδική Σχολή τῆς Θεσσαλονίκης. Δέν βαρύνεται μέ καμμιά ἐπίσημη (κρατική) τιμητική διάκριση.

Ἀπό τά φοιτητικά χρόνια του ἄρχισε νά ἀρθρογραφεῖ σέ ἐφημερίδες καί περιοδικά. Ὑπήρξε συνεργάτης τῶν περιοδικῶν «Πανσπουδαστική», «Πολιτικά Θέματα», «Οἰκονομικός Ταχυδρόμος», «Πειραϊκή Ἐκκλησία», «Ἐρυθρός Σταυρός», «Κοινωνικές Τομές», «Ἰχνευτής», «Ἑλλοπία», «Ἀρδην», «Ἐθνικές Ἐπάλξεις» καί «4 Τροχοί». Ἐξακολουθεῖ νά συνεργάζεται μέ τά περιοδικά «Εὐθύνη» καί «Νέμεσις» καί τίς ἐφημερίδες «Ἑστία» καί ἡ «Σφήνα». Ἐπί τετραετία ὑπῆρξε ἀρθρογράφος καί λογοτεχνικός κριτικός τῆς ἐφημερίδας «Ἐλεύθερος Τύπος» καί «Τύπος τῆς Κυριακῆς». Ὑπῆρξε ἐπίσης ἀρθρογράφος καί κριτικός τῆς ἐφημερίδας «Ἡ Ἀπόφαση» καί παλαιότερα συνεργάτης τῆς «Καθημερινῆς» καί τῆς «Ἀπογευματινῆς».

Ἔχει δημοσιεύσει 75 βιβλία. Ἀπό αὐτά ξεχωρίζουν οἱ γλωσσικές μελέτες «Ἀλαλία, ἤτοι τό σύγχρονο γλωσσικό μας πανόραμα» (Gutenberg1986) και «Ἀλεξία, γλωσσικό δρᾶμα μέ πολλές πράξεις» (Gutenberg1993) καί οί συλλογές δοκιμίων «Προβληματισμοί, ἕνας διάλογος μέ τούς νέους» (6 τόμοι, ἐκδ. Gutenberg). Μεταξύ τῶν ἐτῶν 1977-2000 κυκλφορήθηκαν τά βιβλία του: «Ἡ πολιτιστική συνεισφορά τοῦ ἀρχαίου καί μεσαιωνικοῦ κόσμου» (2 τόμοι, ἐκδ. Gutenberg), «Ζαχαρίας Μπαρμπιτσιώτης, ὁ δάσκαλος τῆς κλεφτουριᾶς» (ἐκδ. Σιδέρη), «Συντακτικό τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς» (συνεργασία Χρήστου Λεμπέση, ἐκδόσεις Πατάκη), «Λυκούργου, κατά Λεωκράτους Λόγος» (ἐκδ. Κάκτος), «Κινούμενη Ἄμμος» (κείμενα πολιτικά και κοινωνικά, ἐκδόσεις Ἁρμός), «Ἡ Στρατηγική τοῦ Λόγου» (ἐκδ. Gutenberg), ἡ ἱστορική μελέτη «Ἀλβανοί-‘Αρβανίτες-Ἕλληνες» (ἐκδ. Σιδέρη) καί ἡ ὀγκώδης μονογραφία «Ἀλεξανδρούπολη: μιά νέα πόλη μέ παλιά ἱστορία» (αὐτοέκδοση).

Μεταξύ τῶν ἐτῶν 2000-2002 κυκλοφορήθηκαν: «Ἡ Ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ Κόσμου καί τοῦ Μείζονος χώρου» (Ἑλληνική καί Παγκόσμια Ἱστορία σέ δύο τόμους ἀπό τίς ἐκδόσεις Gutenberg), ἡ πολιτική μελέτη «Γιά μιά δημοκρατία ευθύνης» (ἐκδόσεις Καστανιώτη), «Παγκοσμιοποίηση: γιά ἕνα παγκόσμιο σύστημα ἀπολυταρχικῆς ἐξουσίας» (ἐκδόσεις Κάκτος), «Ὀλυμπία καί Ὀλυμπιακοί Ἀγώνες» (ἐκδ. Σιδέρη).

Τό 2003 κυκλοφορήθηκαν δύο ἀκόμη ἔργα του: τά «Μικρά Γλωσσικά» (Ἀστρολάβος/Εὐθύνη) καί «Ἡ πολιτική σκέψη τοῦ Παπαδιαμάντη» (Ἁρμός). Στίς 2

Δεκεμβρίου 2004 κυκλοφορήθηκε ἡ τρίτομη «Ἱστορία τῶν Ἀρχαίων Ἀθηνῶν, ἕνα ὀγκώδες ἔργο 2.000 σελίδων (ἐκδόσεις Gutenberg). Ἕνα ἔργο μοναδικό στήν ἑλληνική καί διεθνῆ βιβλιογραφία, πού ἐντός δεκαμήνου ἔκανε τρεῖς ἐπανεκδόσεις.
Τό 2006 κυκλοφορήθηκαν «Ἡ Ἱστορία τῆς Ἀρχαίας Σπάρτης» (ἐκδ. Gutenberg) καί «Ἡ Ἑλληνικότητα τῆς Μακεδονίας» (ἐκδόσεις Γεωργιάδη). Τό 2007 ἀπό τίς ἐκδόσεις Ἰ. Σιδέρη ἐκδόθηκαν τά ἀκόλουθα ἔργα τοῦ κ. Σ. Ἰ. Καργάκου: «Τό Βυζαντινό Ναυτικό» , «Ἡ ἱστορία ἀπό τή σκοπιά τῶν Τούρκων» καί «Μεσόγειος: ἡ ὑγρή μοῖρα τῆς Ἑλλάδος καί τῆς Εὐρώπης», καί ἀπό τίς ἐκδόσεις Γεωργιάδη τα «Μαθήματα Νεώτερης Ἱστορίας (Τοῦρκοι καί Βυζάντιο – Τό Ὀθωμανικό imperium–Τουρκοκρατία» (τ. Α’). Τά «Μαθήματα» συνεχίσθηκαν μέ τήν ἔκδοση ἄλλων δύο τόμων (Β1 καί Β2) κατά τά ἔτη 2008-2010 ὑπό τόν τίτλο «Μεγάλες μορφές καί μεγάλες στιγμές τοῦ ‘21». Ἐπίσης σέ μικρό σχῆμα ἡ μελέτη «Ἡ παιδεία σήμερα, ἡ παιδεία αὔριο» (ἐκδόσεις Ἀστρολάβος/Εὐθύνη).
Τό 2008 κυκλοφορήθηκαν τά ἀκόλουθα ἔργα του: «Τά Σατιρικά τοῦ Κώστα Καρυωτάκη» (ἐκδ. Ἁρμός), τό ἱστορικό καί ταξιδιωτικό ὁδοιπορικό «Οἱ Πέρσες κι ἐμεῖς» (ἐκδ. Σιδέρη), ἡ συλλογή δοκιμίων «Ἑλληνική Παιδεία. ἕνας νεκρός μέ… μέλλον!» (Ἁρμός). Τό 2009 κυκλοφορήθηκαν δύο ἀκόμη ἔργα του: «Λιβύη: ἀναζητώντας τό χαμένο «σίλφιο» στήν ἑλληνική Κυρήνη» (Ἰ. Σιδέρης) καί «Κ.Π. Καβάφης: ἡ νεώτερη αἰγυπτιακή Σφίγγα» (Ἁρμός). Μεταξύ τῶν ἐτῶν 2009-2010 ὁλοκληρώθηκε ἡ ἐκτύπωση τοῦ δίτομου ἔργου «Ἡ Μικρασιατική Ἐκστρατεία – Ἀπό τό ἔπος στήν τραγωδία» (αὐτοέκδοση) καί παράλληλα ἑτοιμάζεται γιά ἐκτύπωση μιά ὀγκώδης μονογραφία περί Ἀλεξάνδρου μέ τίτλο: «Μέγας Ἀλέξανδρος: ὁ ἀνθρωπος φαινόμενο». Ἔχει ἐπίσης ὁλοκληρώσει καί μιά τρίτομη ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821.
Παρά τίς δελεαστικές προτάσεις πού τοῦ ἔγιναν ἀπό πολιτικούς ἀρχηγούς νά πολιτευθεῖ, ἀρνήθηκε τήν “ἀρένα” τῆς πολιτικῆς καί ἀκολούθησε τήν ὁδό τῆς Μεγάλης Πολιτικῆς, πού γι’ αὐτόν εἶναι ἡ Διδασκαλία. Τήν ὁποία προσφέρει ἀκόμη, τώρα ἀμισθί.
Ἀποσύρθηκε ἀπό τή φροντιστηριακή δραστηριότητα τό 1983 καί ἔκτοτε ἀφοσιώθηκε στήν ἄσκηση τοῦ συγγραφικοῦ καί δημοσιογραφικοῦ ἔργου, χωρίς νά ζητήσει ποτέ νά γίνει μέλος τῆς ΕΣΗΕΑ. Οὐδεμία σχέση ἔχει μέ φροντιστηριακούς ἤ σχολικούς ὀργανισμούς. Τό λεγόμενο ὅτι εἶναι ἰδιοκτήτης γνωστοῦ ἰδιωτικοῦ σχολείου δέν εὐσταθεῖ.
Ὁ κ. Σαράντος Ἰ. Καργάκος ἦταν παντρεμένος μέ τήν Ἰωάννα Δ. Κώττα, δικηγόρο καί ἐκπαιδευτικό, μέ τήν ὁποία ἀπέκτησαν δύο τέκνα: τόν Γιάννη, ἱστορικό καί φιλόλογο, μέ σπουδές στρατιωτικῆς κοινωνιολογίας στό «Κίνγκς Κόλλετζ» τοῦ Λονδίνου, καί τήν Ρωξάνη, καθηγήτρια γερμανικῆς φιλολογίας, μέ σπουδές βιβλιολογίας στο «London University».

Παρακολουθήστε τα βίντεο με την συγκλονιστική συνέντευξη για το σκοπιανό

ζήτημα που είχε παραχωρήσει ο αείμνηστος Σάραντος Καργάκος στην δημοσιογράφο Μαρία Γιαχνάκη.